

מועד קטן ט

עניין: לא עשו ישראל את יום כיפורים בחנוכה המקדש

חתם סופר הפטרה דפרשת פקודי

ס"ל לאצא שאול [יצמות ל"ע:] מלית הלילה קודם למלוא יצום לרוב העולם שאינם יכולי לעמוד על מחשבתם שלא לכוון להנחת הגוף וה"י דכוותי ואשר ע"כ לא הקביל שהע"ה אלא זקני ישראל וראשי האצות שה"י אז גדולי עולם בני נביאי ובעלי רבי"ק העומדי על דעתם אצל לא כל ישראל, אך ישראל קדושי מאליהם נקבלו כולם וכל א' בנפשו שיער שיכול הוא לעמוד על דעתו וכוונתו וצין כך אכלו כולם ציה"כ ולא ה"י כח ציד שהע"ה לומר לא תעבד מזבח, כי אדם נאמן על עצמו, ולצדק הוה דייגי אעפ"י שכל א' ידע בנפשו האמת אך הוה דאיגי על חבוריו אולי צקבלה גדולה הוה ימלאו אנשים שאכלו שלח מן הדין וילאח צ"ק כלכם מזומנים להי העה"כ העיד הקצ"ה עליהם א' מהם לא נעדר שאכל שלא כראוי, והיו שמחים ועוצי לב, אך זה הוה פתיחת לדעה"ה כי יאמר נח ישראל מי יגלה עפר מעיניך דעה"ה לא יכולת לעמוד על עומך עשה א' ואכנה צח שבע פגה והרי צימי שלמה צנך הקטן שבישראל לבו מסור צידו עפי מניך, מה עשה הקצ"ה להסיר חרפת דוד עבדו, הרי כל העדה כולם קדושים עומדים ולא נפתחו שערים שדצקו זה צזה עד שאמר זכרה לחסדי דוד אצו, הרי דעה"ה חסוד מכלכם, מה האמר עשה חסודה וצמקום שבעלי חסודה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, הרי זה שצקשנו שכרי לא חעא אלא להורות חסודה [כע"ז ד:], והרי הורה וכוונה. [חלד"ק].

אז יקבל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות וגו' ויקבלו אל המלך שלמה כל איש ישראל, יליד הוא לא הקביל אלא זקני ישראל והם נקבלו כל ישראל, גם לבאר דברי חז"ל פ"ק דמ"ק שאכלו ציה"כ מק"ו דחיווך משכן ושוד דייגו דלמא לורך גבזה שאני מאכילה ושתי וילאח צח קול כלכם מזומנים להי העה"כ וילכו לאהליהם שמחי ועוצי לב על העובדה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו בשלמא לישראל עמו דמהיל להו עון דיה"כ אלא דוד עבדו מה היא ומסיק דצקו שערים עד שאמר זכרה לחסדי דוד אצו וידעו ציחוד דנמחל לי עון דצח שבע ע"ש ולישב מ"ע תלי ש"ס דעה"ה בישראל והליל צקילור דוד מאי היא, ועוד הלא פשוע כמי שאמר שלמה בעלמו לעיל מיני צהפטרט השבוע צרוך ה' אלקי ישראל אשר דבר צפיו אַח דוד אצו וצידו מילא וגו' הרי חלה כל הצנין צדה"ה, וגם ל"ע איך עשו שהע"ה והסנהדרי לרשע ק"ו בעטות עד שמחל לבו הקצ"ה וסנהדרי היושבים צמקום אשר יצחר ה' סמוך למצח קשה שידקר עעות לפניהם, וחזקי מלך יהודה שטעה והתפלל על עצמו ה' העוב יכפר צעד, הוא עשה אצל לא הודו לו הכמים כחצוחר ס"פ מקום שנהגו, עכנלע"ד דודאי לאכול ציה"כ לשם מזבח אס אדם יכול לכוון כל מחשבתו לכבוד ה' צלי אים כונה אחרת להנחת הגוף אזו היא לורך גבזה כמו קצננות נשיאים ועוד עוב ממנו, ויפה דנו ק"ו אך מי יכול לעמוד צזה כ"א גדולי ישראל שכרי משום כך ס"ל לאצא שאול [יצמות ל"ע:] מלית הלילה קודם

משך חכמה במדבר י, י

י' ובימים שנתחנכם (ובשועדיכם ובראשי חרשיכם) ותקעתם בחצוצרות (על עילותיכם ועל זבחי שלמיכם).

יעוין ספרנו¹, ובפשטא דקרא², הוא כל זמן שיהיה חינוך המזבח או העזרה³ צריך לתקוע בחצוצרות, וזהו "שמחה", כדאמר בפרק קמא דמועד קטן (ט, א), דשמחה דחי שבת ויום הכפורים יעויין שם, וזה שמחת חנוכה⁴, וכן אסה מוצא

משך חכמה ויקרא כג, לא

כג, לא כל מלאכה לא תעשו חוקת עולם לדורותיכם.

הנה כפל הציורי במלאכה ובתענית (פסוקים כח-לב), וכתב "חוקת עולם לדורותיכם" בחר מלאכה, ולא אחר הציורי להתענות. ונראה דמרטנו ליום הכיפורים שנתחנך המקדש שעשה שלמה, שאז לא התענו ביום הכיפורים, כמבואר פרק קמא דמועד קטן¹, ולא היה נוהג רק איטוב מלאכה לבד, ואין

